

Φακ. Παφός
Διαφύσε

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
ΟΔΙΓΑ ΛΟΓΙΑ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΑΦΟΥ

Ὁ πόλεμος, ἰάλλος, ἡ δόξα, εἰς τὸ
βίβιον τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγελίου
Θεοῦ μας. ἔστι δὲ τὸ ἡδύτοστον
ἐκείνου, καὶ δὲ ἀνοίγει τὸ στόμα του
ἐκ φόβου, μήπως βῇ ἡ ἀλήθεια.

Καὶ ἡμεῖς μετὰ τὰ λεχθέντα καθ' ἡ-
μῶν ἐπὶ τοῦ ἁγ. Πάφου ἐκ τῆς ἐκκλη-
σίας τοῦ χωρίου κατὰ τὴν ἐπίστασιν
τοῦ ἐκ τοῦ χωρίου μας, τολμῶμεν τὰ
ἀνοίξωμεν τὸ στόμα μας ὅπως ἀπολο-
γῶμεν δημοσίᾳ ἐπὶ τῆς πατριωτικῆς
στάσεως ἢ ἐξηγήσασιν κατὰ τὴν ἰδιότη-
την ἡμῶν εἰς τὸ Πασσούρι.

Καὶ πρῶτον θὰ τὸ θεωρήσωμεν ἐ-
ποχούμενον ἐκ μέρους τοῦ ἁγίου Πά-
φου, ἐκ δὲ τῆς καὶ μὴς διαφύσεως ποῦ
καὶ εἰς ποῖον φιλοσοφικὸν ἢ παιδαγω-
γικὸν σκοπὸν, ἢ διδασκαλίαν, ἢ ἰδέαν
οἰκιστικῆς ἐξήγαγε τὰ τολμηρὰ ἀνι-
περομένα, διὰ τὴν Χάρτην τοῦ Πασ-
σοῦρι, ἢ διαφύσεως καὶ ἀναστάσεως
οὐκ ἀφίεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν
ἐκ δὲ διδάσκαλον ὅστις δὲν ἠθέλησε ἢ
δὲν ἐδεῖξε τὴν ἀπαιτούμενην θέλησιν
πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶν ἐχόντων.

Τῇ ἀληθείᾳ ἀιτοῦμεν εἰς τὰ βί-
βλια τῆς πεντηκῆς μας βιβλιοθήκης,
ἢ ἐκ τοῦ βιβλιοθηκῆς μας, ὡς ἀπαι-
τούμεν καὶ ἐξηγήσασιν τὰς γνώμας τοῦ
James, Mackay, Roussevelt, Kno-
wls n. καὶ ἄλλων, ἐκτελέσωμεν
τὰ ἐχρήματα τῶν ἐκκλησιαστικῶν Λογ-
ιστῶν καὶ Μώδων ἀλλὰ καὶ αἱ τοὶ ἡθ-
εῖον τὰ καὶ μὴς ἀποδοῖν τὴν ἀπορίαν
μας, ἐκ δὲ διδάσκαλος εἶναι αἴτιος τῆς
καταστροφῆς καὶ εἰς τὴν γερμανικὴν
ἡδὲ γενεάν καὶ εἰς τὴν τότε ἀνατί-
λουσαν.

Νῦν θεωρήσωμεν δεύτερον χαρακτη-
ριστικὸν ἀξιοθετικῆς καὶ ὁρθῆς ἐκτιμή-
σεως τὸ γεγονός, διὰ τὸ ἁγ. Πάφου
μετὰ τὰς ἐπὶ τριμῶν ἐπισκέψεις μας
πρὸς Αἰὶτον κατὰ τὴν διαμονὴν μας εἰς
τὸ Πασσούρι, ἐξήγαγε τὸ συμπέρασμα
ὅτι καμία ἐργασία δὲν γίνεται εἰς τὸ
χωρίον.

Καὶ ὁ μέν ἁγ. Πάφου ἠθέλησε
τόσον ἐλαφρῶς τῇ καρδίᾳ τὰ παροργι-
σθῆναι τὴν ὅλην ἐργασίαν μας εἰς τὸ χω-
ρίον, ταύτην ὅμως οὐδόλως ἀρνούμεται
οἱ χωρικοί, οἵτινες μετὰ τὴν ἀπεχώρη-
σιν μου ἐκ τῆς ἐκκλησίας μετὰ τῶν μα-
θητῶν μου κατέβην τῶν λόγων τοῦ
Μητρ. ἁγ. Πάφου, κατὰ μὲν ἄπε-
χόρουν ἐκδηλώσαντες μετὰ ταῦτα τὴν
μεγαλήν των συμπάθειαν διὰ τὸ διευ-
χρῆς ἐπιστάδιον.

Αἱ διάφοροι δυνάμεις μας περὶ πα-
 ρὸς θέματος κατὰ τὰς διαφόρους συγ-
 γρησιαί καὶ ἐργασίαι τοῦ χωρίου, ἡ ἀ-
 μεμπτος διαγωγή μας ἢ ἐπαδειξάμεν
 εἰς τὸ χωρίον ἐξ ἧς πάντες οἱ χωρικοὶ
 ἔμεναν ἐχρησιμοποιήμενοι, ἐπαρόδοιζον-
 τίς με καὶ ἔτος μετ' αὐτῆς με-
 σθῶν εἰς τὸ Σχολεῖόν των, αἱ διάφο-
 ραι ἐκθέσεις τῶν ἐποπτῶν τοῦ Γρα-
 φείου τῆς Παιδείας, ἵνα νομίζω ἀποκοῦ-
 σαι ἀποδείξεις μετὰ τῶν ἀποτελεσμά-
 των τῶν παιδῶν, οὗ ἐργάσθη καὶ ἐρ-
 γάζομαι μετὰ κόπον, τῇ συνεργασίᾳ δι-
 γαλητῶν μου φίλων, πρὸς ἑθνικὴν καὶ
 δημοκρατικὴν διάπλασιν τοῦ χωρίου.
 Ἐὰν δὲ ὁ Ἅγιος Πάτρις παρὰ εἰς
 τὸ χωρίον, τοῦλάχιστον ἐφ' ἑκτος, εἶδεν
 ἐργασία καὶ σπουδὴν τοῦτο ἀφ' ἑνὸς εἰς
 τὴν ἀμερόληπτον κρίσιν παρὰ ἐξέτα-
 σιν τῆς ἀμερολήπτης κατεστάσεως τοῦ
 Πρωτοδιδασκάλου.

Προσδοκῶ 23 Σεπτ. 1915.

Ἀρσένιος Κ. Νικολαΐδης